

Món de l'art Protagonistes

Sembla un contrasentit parlar dels protagonistes de l'art i publicar la foto d'un paisatge, encara que sigui un artista dels protagonistes del Vallès Oriental. De tota manera allò que veritablement converteix en protagonista un artista és la seva obra. Quan un pintor assoleix aital categoria es fa mereixedor del corresponent i mereixut homenatge. El més de maig, a Granollers, ha viscut el pintor del mes i si voleu l'artista de les Fires i de sempre a la història de Granollers i component d'una nissaga històrica. Amador Garrell, amb la seva pintura, el seu dibuix i la seva il·lustració s'ha fet mereixedor d'aquest homenatge. No anem a dedicar un nou espai a l'estimat amic. Ens agradaria glossar, encara que senzillament, la importància de la pintura i totes les arts plàstiques, a la capital del Vallès i l'existència de força d'artistes que com avui l'Amador, ahir en Josep Ll. Arimany, mereixen també el seu d'homenatge. Cinquanta anys enrera una sèrie d'exposicions que començaren a celebrar-se al CoHegi Pereanton, continuaren a la Unió Liberal i al Casino, començà a desgranar-se un llarg rosari de noms, alguns d'ells ja història i molts encara entre nosaltres. Foren els pioners i capdavanters de sorprenents records que aconseguiren de crear escola i animar el caliu del foc de la cultura. És interessant i instructiu parlar amb ells. Les seves dades són interessants per escriure la història de la pintura, l'aquarella, l'escultura, la ceràmica a Granollers. En aquelles llunyanes exposicions es teixia ja el vestit del gran llibre de la història de l'art. Albarran, Cuch, Iglésias, són noms memorables per molts motius. Però també ho són d'altres que encara viuen intenses, com aquells anys trenta, en que descobriren l'art, com un Vinyeta, una Teresa Bassa, un Jaume Icart, un Joan Torradell, un Vicenç Casals Grau i l'amic escultor i promotor d'art Josep Algueró. Molts d'altres noms mereixen engruixir la llista, però l'espai no ens ho permet. Els mèrits són mèrits per la qualitat de l'obra però hi ha mèrits que són històrics, i a vegades més que artístics, però mèrits.

Josep R. Mirall

Galeria d'artistes Enric Barcelona González

Ésser guanyador de l'Oscar de la Pintura denuncia la qualitat artística del pintor de la nostra galeria i que es presenta per primera vegada a Granollers a Espai B/M, galeria d'art. L'Oscar de la Pintura és un guardó instituit per l'Ajuntament de la ciutat de Roma amb la col·laboració de la Ràdio-Televisió Italiana. L'escenari és un hotel de luxe de la capital d'Itàlia, que acull una festa-sopar dedicada a l'art i als seus protagonistes. Però l'artista de la galeria n'ha assolit d'altres de guardons que defineixen a l'ensem la seva història amb el recolzament de les exposicions celebrades a galeries importants d'Itàlia i d'Espanya. La seva llarga vida romana queda reflectida en els premis guanyats del 1972 al 1978, l'Premi Ottobre Romano, l'Premi Sindaco di Roma, l'Premi Arte a Roma, l'Premi Viale Somalia Roma, l'Premi Comune di Roma i l'Oscar ja esmentat. Prestigioses galeries italianes han presentat la seva obra i després de la seva tornada a Espanya, Elx i Madrid han estat les capitals que han celebrat les primeres exposicions d'Enric Barcelona.

El nostre artista s'endinsà de molt petit en el món de les arts plàstiques. No havia complert els 9 anys que ja estudiava dibuix i pintura a Crevillent i Elx. Una verdadera vocació que va començar a manifestar-se a Mers-el-Kibir, poble de la província d'Oran, a Algèria, on hi nasqué l'any 1932. Però només amb 4 anys torna amb els seus pares a Crevillent, pàtria xica de la seva família. Als 18 anys té molt clar que la pintura ha de ser la seva vida i es trasllada a Madrid on es formarà artísticament a l'Acadèmia "San Fernando". Però no serà Espanya on assolirà la seva consagració en el món de les arts plàstiques sinó Itàlia, ja que l'any 1959 s'instala a Roma que serà durant vint-i-un anys la seva segona pàtria. El retrat esdevé la seva

primera modalitat artística, essent el pintor preferit de personalitats de món del teatre, del cinema i de l'aristocràcia. Enric Barcelona és un artista treballador, estudiós i gens conformista, més aviat neguitós, signe de la seva progressió. Fins els anys 60 milita dintre de la figuració del protagonisme del retrat. Barcelona conviu amb la pintura i del dibuix i el cromatisme en fa un vehicle d'interioritats que defineix un estil enamorat del surrealisme, entre màgic i oníric, un surrealisme pelegrí envers una pintura més conviencial, fruit del maridatge entre la veu interior i la veu exterior. En el seu pelegrinatge artístic, un

expressionisme amb connotacions simbòliques esdevindrà el marc creatiu dels anys vuitanta. La presència de la figura femenina palesa una constant en l'obra de l'artista de Crevillent, homenatge a la maternitat amb una visió idealitzada de la dona.

En aquest procés constant envers l'assoliment de l'estil propi i personal s'hi interfareix un malaurat accident que incidirà molt directament en una mena de trencament traumàtic en la seva darrera producció que Espai B/M presenta a Granollers. Una demostració clara de la integració vital artista-pintura, pintura-artista.

Joan Sala Vila

Espai B/M, galeria d'art

Pintura a l'oli d'Enric Barcelona

Agenda d'art

Museu de Granollers
Anselm Clavé, 40

Amador Garrell

A/B galeria d'art
Vinyamata, 55

Jaume Anglés
Joan Castillo
Anna Lentsch

Espai B/M galeria d'art
Nou 19

Enric Barcelona

El Quatre, Sala d'art
Sta. Esperança, 4

Cinquè Saló
de Primavera

L'Artística, Sala d'art
Joan prim, 161

Collectiva

Cercle Cultural de La
Caixa
Joan Camp, 1

Vallès Oriental,
primeres imatges

Sala d'Exposicions
Ajuntament de la Garriga

Jordi Gendra

Can Xerracan
Av. Verge de Núria s/n
Montornès del Vallès

Joan Cots

Sala d'Exposicions
La Caixa
Sant Celoni

Ceràmica
Escola Lorca

Cajamadrid
Pl. Catalunya, 4
Barcelona

Josep Ll. Arimany

COMPREM

Dibuixos i pintures
d'Opisso, Mir, Nonell

Escriure a
Plaça Gran
Ref. 92-13

